УДК 330
Владимир О.М. – к.е.н., доц., Недоліз О. – ст. гр. БУм-51
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ІНФОРМАЦІЯ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК ІННОВАЦІЙ ТА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ У ДОСЯГНЕННІ ЦІЛЕЙ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Науковий керівник: к.е.н., доц. Владимир О.М.

Vladymyr O.M., Nedoliz O.
Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University

INFORMATION AS AN IMPORTANT FACTOR OF INNOVATION AND DEVELOPMENT OF INNOVATION IN THE ACHIEVEMENT OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF DOMESTIC ENTERPRISES

Supervisor: PhD. Vladymyr O.M.

Ключові слова: інновації, інноваційний шлях, інформація.
Keywords: innovation, innovative way, information.

Інноваційний шлях розвитку України полягає у створенні нових технологій, що відповідають світовому рівню, здійсненні їх ефективної комерціалізації, впровадженні нововведень і адаптації їх для повсякденного життя. Вибір даного шляху розвитку послужить збільшенню національного багатства та поліпшенню життя людей. Формування інноваційних ринків включає загальний елемент як у процесі створення технології, так і в забезпеченні трансформації технологічної продуктивності в ефективність діяльності системних організацій у цій сфері. Пошук такого елемента передбачає визначення його місця у загальному теоретичному змісті в системі виробничих сил і економічних відносин. У системі визначень "інформація – інновації" останні є трансформацією відтворюючого чинника економічних систем будь-якого рівня структурованості. З позицій загальної методології економічних досліджень такий підхід дозволить розглядати інновації як цілісну економічну категорію та досліджувати на основі синтезу сутнісних її характеристик як економічного продукту і чинника розвитку.

Для сучасного підприємства управління інноваційною діяльністю є невід'ємною частиною його роботи та однією з головних складових його розвитку і зміцнення позицій як на вітчизняному, так і на світовому ринку. З розвитком ринку та появою нових технологій ускладнюється виробничий процес та розвивається інноваційна діяльність, ускладнюється її організація та управління. Інноваційна активність промислових підприємств стає пріоритетом для тих країн, які прагнуть до лідерства, а стимулювання інноваційної діяльності є одним з найважливіших важелів економічного розвитку країни в умовах глобалізації. Аналіз діяльності промислових підприємств показав, що основними чинниками, що перешкоджають або обмежують інноваційну активність, є наступні: низький рівень науково-технічного та технологічного потенціалу; відсутність власних коштів і фінансової підтримки держави; відсутність кваліфікованих кадрів і висока вартість нововведень. Впровадженню інновацій перешкоджають низький рівень взаємодії та кооперації при розробленні технологічних

інновацій. До заходів, які спрямовані на вирішення цих проблем, можна віднести такі: створення єдиної функціонуючої національної інноваційної системи, яка формується на різних рівнях; формування загальнодержавної системи пошуку, збору, накопичення, обробки, зберігання, поширення та надання інформації у сфері інноваційного розвитку; забезпечення використання існуючого науково-технічного доробку з його інноваційним впровадженням. Варто визначити напрямки, в яких вітчизняні вчені здійснюватимуть розроблення, відповідно до міжнародних стандартів і тим самим забезпечуватимуть сильні позиції України на світовому ринку. Необхідно забезпечити фінансування фундаментальних досліджень, знайти додаткові джерела для фінансування, одним з яких є реформування податкової системи. Потрібне створення нових і розвиток існуючих технологічних парків, вільних економічних зон для залучення інвестицій в модернізацію виробництва.

Досягнення успіху організації через використання сильних якостей спеціалізації й зростання породжує в таких компаніях самовпевненість і догматичні правила та ритуали. Саме сильні сторони згодом можуть виявитися причиною загибелі таких організацій Сучасні стратегії підприємств повинні базуватися не на пізнанні зовнішніх можливостей і небезпек, розвитку сильних сторін як основи конкурентних переваг, а на пізнанні і розвитку внутрішнього потенціалу організації і прагненні так змінити своє зовнішнє оточення, щоб внутрішній потенціал отримав максимальне вираження. Враховуючи неминучість змін зовнішнього середовища, перевірку стійкості слід проводити періодично. Це сприятиме підвищенню пристосування і своєчасному коригуванню стратегії. Бажано також, щоб у шейк-тесті брали участь сторонні спостерігачі, що дозволить зберегти компанію від прийняття бажаного за дійсність.

Інформація набуває економічних характеристик відтворюючих чинників у певних специфічних формах: інноваційно-інформаційних технологій і інноваційних систем. Саме на стадії їх утворення відбувається трансформація сутнісних характеристик інформації в економічно реалізований продукт. Вказані форми "економізації" характеристик інформації є чинником формування продуктивних сил і реалізації економічних відносин. Визначення економічних параметрів комерціалізації інформаційних технологій і побудованих на цій основі технологічної продуктивності бізнес-процесів з позицій саме економічної ефективності функціонування системних організацій та їх елементів є джерелом формування і метою поєднання ресурсів виробництва у довгостроковій перспективі, ініціює й забезпечує фундаментальні дослідження перспективних у контексті розширення світового ринку напрямків науково-технічного прогресу.

Нові якості інформації мають власні закономірності, які проявляються в економічних процесах нелінійною послідовною повторюваністю (циклічністю) трансформаційних перероджень – відтворення нової якості продуктивності, що супроводжується ефективністю реалізації інновацій в економічному обороті великого кола трансформації та мікроекономічного рівня аналогічних трансформацій. Трансформаційна динаміка інновацій реалізується у їх функціональній ефективності, "моментом" реалізації інноваційних чинників в економіко-математичних моделях "технологічного зсуву", трансформації "якість – нова якість" є встановлення лінійної залежності аргументів регресійної функції високої якості моделей. Тому варто звернути увагу на синхронність динаміки ефективності і продуктивності інновацій в економічному середовищі (макрорівень) та на рівень підприємства (мікрорівень) і кореляційної моделі макроекономічної динаміки.